

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého právní věci žalobce **Ing. L. K.**, zesnulého dne X, posledně bytem T., v době úmrtí zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Kuchtíkem, se sídlem Renneská tř. 393/12, Brno, proti žalovanému **Krajskému úřadu Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, za účasti **I. P. P.**, bytem Z., **II. P. P.**, bytem Z. a **III. Ing. J. P.**, bytem Z., o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2020, č. j. KUJI36609/2020, sp. zn. OUP 41/2020 Kov 2, o kasační stížnosti **Mgr. A. K.**, bytem T., zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Kuchtíkem, se sídlem Renneská tř. 393/12, Brno, proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 4. 2021, č. j. 29 A 95/2020-189,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Stěžovateli **s e v r a c í** soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Kuchtíka do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 26. 5. 2021 kasační stížnost, v níž se dědic žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku krajského soudu. V kasační stížnosti mimo jiné uvádí, že napadený rozsudek je zmatečný, neboť původní žalobce (stěžovatelův otec Ing. L. K.) byl v době jeho vydání již tři měsíce po smrti.

[2] Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobu proti rozhodnutí žalovaného (uvedeného v záhlaví) podal žalobce dne 12. 6. 2020 prostřednictvím svého zástupce. Ten po vydání napadeného rozsudku podáním ze dne 19. 5. 2021 krajský soud informoval o smrti žalobce a požádal jej o přerušování řízení do vyřešení procesního nástupnictví. Informaci doložil kopií úmrtního listu žalobce. Krajský soud v návaznosti na toto sdělení požádal dne 25. 5. 2021 pověřenou soudní komisařku o sdělení, který z dědiců nabytý po žalobci vlastnické

právo k pozemkům parc. č. XA a parc. č. XB v k. ú. X, a následně spis předal Nejvyššímu správnímu soudu ke kasačnímu řízení.

[3] Kasační stížnost lze však podle § 102 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) podat pouze proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Podle § 54 odst. 5 s. ř. s. nabývá rozsudek právní moci doručením účastníkům. Účastník přitom podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí kasační stížnost podat do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Je-li kasační stížnost předčasná nebo opožděná, soud ji podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítne. Z uvedeného tedy vyplývá, že okamžik doručení rozsudku krajského soudu účastníkovi má pro hodnocení včasnosti kasační stížnosti zcela zásadní význam.

[4] Má-li účastník zástupce, doručuje soud v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. pouze zástupci. Podle § 28 odst. 5 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 s. ř. s. však plná moc zaniká, ztratí-li zastoupený způsobilost být účastníkem řízení. Ztratí-li fyzická osoba způsobilost být účastníkem řízení před pravomocným skončením věci a nelze-li v řízení ihned pokračovat, soud podle § 107 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. řízení přeruší. O procesním nástupnictví přitom v souladu s týmiž zákonnými ustanoveními rozhodne usnesením.

[5] Žalobce v důsledku své smrti ztratil způsobilost být účastníkem řízení, a ač se o této události krajský soud dozvěděl až po doručení napadeného rozsudku zástupci žalobce, pro posouzení okamžiku doručení je právně významná pouze otázka, zda žalobce zemřel před doručením rozsudku či až po jeho doručení. Jestliže by totiž k úmrtí žalobce došlo až po doručení rozsudku krajského soudu zástupci žalobce, právní zastoupení by v okamžiku jeho doručení trvalo a doručení by proto vyvolalo zákonem předpokládané právní účinky. V opačném případě by k zániku zastoupení došlo ze zákona ještě před doručením napadeného rozsudku a doručení rozsudku zástupci žalobce by proto žádné právní účinky vyvolat nemohlo.

[6] Z úmrtního listu vyplývá, že žalobce zemřel dne X – tedy před vydáním napadeného rozsudku. Rozsudek doručенý za této procesní situace zástupci žalobce tak nemohl ve vztahu k žalobci nabýt právní moci a žalobce, respektive jeho potenciální procesní nástupce jej proto ani nemohl napadnout kasační stížností. Krajský soud je povinen v závislosti na výsledku dědického řízení rozhodnout podle § 107 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. o procesním nástupnictví a poté svůj rozsudek doručit procesnímu nástupci žalobce. Z okolností případu je zřejmé, že do okruhu potenciálních procesních nástupců žalobce spadá i stěžovatel. Nejvyšší správní soud z tohoto důvodu kasační stížnost nepovažoval za návrh podaný osobou k tomu zjevně neoprávněnou a nepostupoval proto podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Zabýval se však otázkou, zda není namístě postupovat podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[7] Vzhledem k tomu, že lhůta pro podání kasační stížnosti se odvíjí od doručení rozsudku krajského soudu účastníkům a v projednávané věci žalobci či jeho procesnímu nástupci rozsudek doručen nebyl, nepočala dosud tato lhůta běžet a kasační stížnost je tak předčasná.

[8] Nejvyšší správní soud tedy z výše uvedených důvodů shledal kasační stížnost předčasnou, a proto ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl. O nákladech řízení rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže soud návrh odmítl.

pokračování

[9] Podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, platí, že „[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek“. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že stěžovateli vrací soudní poplatek ve výši 5 000 Kč ve lhůtě stanovené v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[10] Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. V předložené věci soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto rozhodl tak, že právo na náhradu nákladů řízení nemají.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 2. června 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu